

(Schuld)rechters en regelingen

Schuldenproblematiek is ‘hot’. Iedereen denkt mee over oplossingen. Ook rechters. Tegenwoordig zijn er speciale ‘schuldenrechters’ en willen rechters zich ook bezighouden met het treffen van regelingen. Alleen maar positief, als alle betrokkenen waar mogelijk een steentje bijdragen. Toch? Of moet de schoenmaker bij zijn leest blijven?

Schuldenrechter

Bij Rechtbank Midden-Nederland loopt een pilot met speciale zittingen voor mensen die een betalingsachterstand bij hun zorgverzekeraar hebben. De rechtspraak zelf is er heel positief over. Op de rechtszitting zijn schuldhulpverleners van de gemeente, de zorgverzekeraar zelf en gerechtsdeurwaarders aanwezig. In een nieuwsbericht over de pilot geeft de rechtbank aan dat de zorgverzekeraars de vordering goed moeten kunnen onderbouwen, anders wordt die afgewezen. Ook letten rechters streng op onnodige kosten.

What’s new?

Vorderingen goed onderbouwen en streng op kosten letten is niet nieuw. Dat is dé taak van de rechter. Niet alleen voor de schuldenrechter, maar voor alle rechters in Nederland. Mijn ervaring is dat ze dat ook nauwgezet doen. Niets nieuws onder de zon dus.

Regelen

Schuldenrechters treffen ook regelingen. Dat klinkt mooier dan het is. Van het versturen van de factuur door de schuldeiser tot een eventueel beslag; in het hele proces is er een persoon met het hoogste uurloon. En dat is... de rechter. Dat juist die persoon regelingen gaat treffen, vind ik niet logisch. Bovendien is het treffen van een regeling een vak apart.

Vak

Regelingen voor schulden treffen doe je er niet even bij. Een goede regeling loopt door tot alles betaald is. En daar wringt de schoen. Een enthousiaste, goedbedoelende burger kan zomaar een te hoog maandbedrag noemen. Dat kan hij misschien één of twee keer betalen. Dan niet meer. Sterker nog, dan zijn er nieuwe schulden ontstaan en is zijn situatie verergerd.

Een stabiele regeling voor een burger met schulden, vraagt om een goed beeld van inkomsten en uitgaven. En om een overzicht van andere schulden. Met die informatie kan een regeling worden afgesproken. Dat kost tijd en energie van zowel de burger als de incassomedewerker. Daarnaast vraagt het om de ervaring van de incassomedewerker; die moet de juiste vragen stellen en de bedragen in de regeling goed vaststellen. Niet te laag, maar ook niet te hoog. Een goede regeling kan vervolgens het probleem oplossen.

De betrokkenheid van rechters bij de schuldenproblematiek is fijn. Ze zijn een essentiële schakel in de schulden- en incassoketen. De meerwaarde van de speciale schuldenrechter zie ik nog niet. Rechters tonen ambitie om het beter te doen: dat juich ik toe. Maar stel dan realistische en meetbare doelen. Je gewone werk een andere naam geven heeft weinig zin. En houd je niet bezig met werk waarvoor je niet goed geëquipeerd bent.

Paul Otter is gerechtsdeurwaarder en bestuurslid van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). De KBvG zorgt voor een goede beroepsuitoefening door de gerechtsdeurwaarders bij de uitvoering van hun taken, met oog voor beide partijen. Paul blogt regelmatig over actuele zaken.